

Luces de Granollers

(Tango)

Música de "Tomo y obligo"

*Toma el abrigo, vete al concurso,
puesto que nadie se va a presentar,
tengo un amigo, que es del jurado
y así es muy fácil un premio ganar.*

*Coje un sinalco, bebe y brindemos
por las pesetas que luego traerás,
pues el retrato no me interesa,
sólo el billete yo quiero atrapar.*

*Si el jurado fuera franco
cuantas cosas te diría,
de que modo deseaba
alejarte del salón.*

*Cuantas veces el retrato,
temblosos y asqueados
se volvió del otro lado
por no ver tu mala acción.
Luego, al ver que te elegían
y tu nombre voceaban,
fué "pa" él la puñalada,
y el cristal se le rompió.
Yo, te juro, todavía no consigo convencerme
como pudo contenerse
y no se desenmarcó.*

*Toma el abrigo, vete a tu casa,
que del concurso mejor es callar,
pues a la Garbo no te pareces
y de la Crawford no quiero ni hablar.*

*Sigue un consejo, no te presentes,
y si otra vuelta te toca fregar,
calma, muchacha, friega y no llores
porque en el cine no vas a triunfar.*

...Que el Jurat del Concurs feia el paper de la «trista figura».
...Que en Rossell, oficial de l'Ajuntament, quan passa una nena bonica, s'arregla el coll, i quan no passa també.
...Que l'alcalde de Parets llegeix «La Traca».
...Que el Granollers S. C. entrará al grup A.
...Que al Majestic no els hi han quedat ganes de fer cap més concurs.
...Que tothom s'ha donat compte de l'èxit de la sessió de gala.
...Que es donà la casualitat que ningú seia a la butaca que li corresponia.
...Que als únics que els va agradar «Grand Hotel» va ésser als del Casino.
...Que el diumenge s'els hi acabaren les localitats.
...Que, els que anaren a aquest local, també es fastiguejaren de tan estrets com estaven.
...Que al Majestic dissabte a la nit, a les 9, hi havien setze persones.
...Que a les deu n'hi havien sis.
...Que a les dotze no n'hi havia cap.

TATA

MANDRA.—Veu? ens ha agradat. En el nombre pròxim el publicarem.

T. E. J.—No s'impacient. El seu dibuix anirà.

TITELLA.—Ja ha quedat descansat, ja!... Potser sí que li seria convenient anar a prendre banys a Caldes.

CUCA.—Escriguí, escriguí força, que de més verdes s'en maduren; pero no ho faci en aquest paper tan estrafolari, que a un home com vosté no li estan bé aquestes coses.

D. C.—Havem rebut la seva carta, però no es pot publicar.

JAUMET.—Ai, caram de Jaumet! Mira que bé que ho fa!

K. Màndula.—Passi per la nostra Redacció que en parlarem, i potser arribarem a un acord.

POCA PENA.—El número passat n'hi va anar un, i en aquest n'hi va un altre.

QUICU.—Una vegada era un rei...

JACK.—Ens ha agradat, però ha arribat tard. Si feu quelcom més, seria convenient que, a més del pseudònim, firmessiu. Les quarilles s'escriuen per una sola cara.

